

[Kjeld Olesen]

der kan genskabe den fulde beskæftigelse og balance i økonomien. Det er og bliver en langstrakt og sej kamp, hvor resultaterne kan synes små, og hvor der for let lyttes til argumenter om, at hvis vi intet gjorde, så ville konsekvenserne for beskæftigelsen blive uhyggelige. Mange siger, at de vil bekæmpe arbejdsløsheden, men deres midler går ofte i den modsatte retning.

Det kan være fristende at forlade sig på, at de internationale konjunkturer nok snart vil bedre sig, således at vi kan tillade os en yderligere låntagning til større forbrug. Det er ganske simpelt uansvarlig tale. De vekslers har vi allerede trukket tilstrækkeligt på. Det er os selv, der skal smøge ærmerne op og gå løs på problemerne.

Det kan lyde, som det er bål og brand og brutale nedskæringer, der er lagt op til, men det er det ingenlunde, for vi har jo allerede fat i tovet og skal nu hale endnu mere hjem. Vi kan i dag se, at hvad vi tidligere har gjort, har haft sin virkning, nemlig at inflationen er blevet holdt nogenlunde i ave og betalingsbalanceunderskuddet reduceret, men haler vi ikke yderligere ind, så bliver rykket i tovet så stærkt, at vi mister grebet. Vi skal hale så meget hjem, at vi kan gøre fast om pullerten, og det har vi ikke gjort endnu. Sagt på en anden måde: der er ikke tale om nedskæringer, men om at skære toppen af stigningerne i forbruget, der ellers ville løbe løbsk.

Jeg har set, at nogle forsøger en anden udlægning. Ja, man har endog inddraget sammenligning med Madsen-Mygdal, den venstrepolitiker, der i 1929 skar drastisk ned på reallønnen, på aldersrenten og på andre sociale ydelser.

Hvad er det egentlig, vi taler om i denne situation? For den kommende overenskomstperiode er der for det første tale om en mål-sætning, der siger, at ikke blot det, vi kalder realindkomsterne, men de disponible realindkomster ikke må forringes. Der er tale om en fastholdelse af den efterlønsordning, der vil få en betydelig virkning for beskæftigelsen.

Der er tale om videreførelse af beskæftigelsesplanen, hvor der i 1979 investeres 4,6 mia kr. og i 1980 3,4 mia kr. Der er tale om jobtilbud til de arbejdsløse, der falder for 26 ugers reglen, og der vil i øvrigt blive sat ind på en aktiv erhvervspolitik. I bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden vil man undersø-

ge mulighederne for, at kommunerne kan gå direkte ind i produktionsforetagender.

Der er ikke mindst tale om forslag på boligområdet, der ikke blot fastholder den boligløsning, som vi gennemførte i sidste samling med et flertal til venstre, som vi siger, socialdemokratiet sammen med det radikale venstre og retsforbundet. Det var en boligløsning, som vi nu viderefører og forbedrer, når det drejer sig om renteaftapningen, når det drejer sig om indsatsen mod højrentebyggeriet, når det drejer sig om boligsikringen, når det drejer sig om modernisering af de bestående almennyttige boliger. Der er fastslået princippet om, at boligydelse i det almennyttige byggeri og ejerboliger ikke kan stige mere end lønningerne.

Hvad drejer det sig mere om? Det drejer sig om, at til næste år vil pensionisterne ud over dyrtidsreguleringen få en væsentlig forbedring, ikke mindst i støtte til boligydelse. Der vil i denne samling blive fremsat forslag om forbedring af uddannelsesstøtten. Nu vel, vi har, og jeg vil gerne gentage det, beklaget, at forhøjelserne ikke kan finde sted i 1979, men først i 1980 og 1981 med et samlet beløb på ½ mia kr.

Vi får om kort tid forslag til beskatning af værdistigninger på al jord og fast ejendom. Enhver ved, at vi med venstre endnu ikke er færdige med at udforme en overgangsordning for landbrugsejendomme, men princippet for selve beskatningen er slået fast.

Man kan se, at regeringen arbejder med spørgsmålet om retten til at fratække renter af privat gæld. Man beskæftiger sig videre med det problem, der drejer sig om særlige skatte- og arveafgiftsmæssige fordele for fonds. Energifolket med planerne om naturgas er uændret fra den tidligere regerings planer. Der vil ikke blive truffet afgørelse om a-kraft, før de sikkerhedsmæssige problemer er tilstrækkeligt undersøgt. Og hvad der spiller en vigtig rolle for os: der bliver tale om en videreførelse af den aktive kulturpolitik, som den tidligere regering lagde op til. Den, der brugte den tidligere venstreministers navn, tror jeg bør tænke sig om en ekstra gang.

Jeg mener, at man i det oplæg, der her er tale om, i stedet for skulle have konstateret, at der er skabt grundlag for løsninger, der burde kunne samle bredt flertal i dette ting. Men hvilket flertal, vil nogle så sige. Og så